Tájékoztató a FIN programjáról

Az ifjúsági szövetség ebben az esztendőben is gazdag programmal ünnepli meg a három tavaszi évfordulót, március 15-ét, március 21-ét és április 4-ét. A Forradalmi Ifjúsági Napok eseménysorozatáról szombaton a KISZ Központi Bizottságának székházában tájékoztatták az újságírókat.

Az események „központi" szintere ezúttal is az alapszervezeti közösség és az ifjúsági klub lesz. A fiatalok országszerte szót váltanak a szocialista életmódról, a „hogyan élünk — hogyan éljünk?" kérdéséről, a Forradalmi Ifjúsági Napok vezérlő eszméiről, a szocialista hazafiságról, a proletár internacionalizmusról, korunk forradalmiságáról.

Március 15-én Budapesten nyitják meg a FIN országos eseményeit. A fővárosban és az ország más városaiban, településein a fiatalok koszorúzási ünnepségeket tartanak, felidézik 1848, 1919 és 1945 emlékezetes napjait. Március 15-én a múzeumkertben a KISZ KB és a Népfront Országos Tanácsa nagygyűlést rendez. Március 21-én — a Tanácsköztársaság kikiáltásának 58., s a KISZ zászlóbontásának 20. évfordulóján a fővárosban politikai nagygyűlés lesz. Március 21-én este fáklyás felvonulást rendez a KISZ KB és budapesti bizottsága. Április 4-én, hazánk felszabadulásának évfordulóján a KISZ-szervezetek országszerte részt vesznek az ünnepségeken, megemlékezéseken. (MTI)

Borbándi János hazaérkezett

Vietnami és laoszi látogatását befejezve szombaton hazaérkezett Borbándi János, a Minisztertanács elnökhelyettese. Vietnamban részt vett a magyar—vietnami gazdasági és műszaki-tudományos együttműködési bizottság VI. ülésszakán, Laoszban pedig a magyar—laoszi gazdasági és műszaki-tudományos együttműködési bizottság alakuló ülésszakán.

Havasi Ferenc visszaérkezett

Havasi Ferenc, a Minisztertanács elnökhelyettese szombaton hazaérkezett Olaszországból, ahol az olasz kormány meghívására a két ország gazdasági kapcsolatairól folytatott tárgyalásokat.

A tanyai tanulók megyei diákotthona Szegeden

Interjú Szabó G. Lászlóval

Rádióriportban mesélte a minap egy szokatlanul öntudatos hangú kisiskolás, hogy hajnalban ébred, mert különben nem éri el az autóbuszt, ami az iskolába viszi. A tanítás után hosszú órákat tölt el, amíg újra felszállhat a hazafelé tartó járműre. A legőszintébb sajnálkozás sem segíthet ezen a diákon, sokkal inkább a racionálisabb szervezés, a buszjáratok sűritése stb. Az iskolák és a tanyák közötti távolságokat manapság ugyanis meglehetős sikerrel lehet mérsékelni. Kevésbé az iskolák és iskolák közötti, jóval nehezebben mérhető távolságokat, pontosabban: különbségeket. A városok, valamint a falvak és tanyák között ma is létező, az életmódban, a munka jellegében, a gondolkodás- és magatartásformákban nyilvánuló különbségek okozzák, hogy még mindig „könnyebben" lesz mérnök (orvos, tanár, művezető stb.) a rátermett, tehetséges gyerekek közül a városi, mint a tanyai. Még akkor is, ha történetesen a városihoz hasonló „jól felszerelt" iskolába járhat a tanyán. Egyenesebb útjához gyakran hiányzik olyasmi (más szellemi légkör, ingergazdagabb környezet), amit nem lehet anyagiakkal, és egyik napról a másikra megteremteni. Az értük való társadalmi méretű figyelem és segítség fontos társadalompolitikai céljainkat szolgálja.

A Csongrád megyei tanács vb művelődésügyi osztályának intézménye, a tanyai tanulók általános iskolai diákotthona 1977. szeptember 5-én kezdi meg működését Szegeden. A diákok felvételére meghirdették már a pályázatot. Az Április 4. útján épülő diákotthon benépesítésének alapelveiről, a lebonyolítás gyakorlati kérdéseiről, az új intézmény feladatairól és működésének módjáról *Szabó G. László*, a megyei tanács elnökhelyettese adott tájékoztatást.

— Csongrád megye közoktatási intézményhálózatának korszerűsítésében fontos állomáshoz érkeztünk. Felépült Szegeden a tanyai tanulók diákotthona. Nem az első ilyen intézmény megyénkben, de célját, tartalmi tevékenységét illetően a már működőtől meg kell különböztetni. Az a célunk, hogy a megyei tanács új diákotthona révén a tanyai vagy kisközségi, 4—8 osztályos tehetséges gyerekeket jó iskolai feltételekhez juttassuk. A tehetség fogalmát természetesen sokoldalúan értelmezzük, tehát nemcsak szellemi adottságokra, hanem például a zenei, a sport, vagy bármiféle más készségek meglétére gondolunk. Mégis elsősorban azoknak a tanulóknak a jelentkezését várjuk, akik majd a középiskola befejezése után felsőfokú intézményekben szeretnének tovább tanulni. A diákotthonban 270 férőhely lesz. Legalább 180 helyre általános iskolai tanulók kerülnek, de az indulás évében korlátozott számban középiskolásokat is felveszünk. Azokat, akik már valamelyik szegedi iskolában tanulnak, de távoli helységekből kényszerülnek bejárni, vagy kollégiumi hely hiányában albérletben laknak. Mindkét korosztály esetében elsősorban a fizikai dolgozók gyerekeire gondolunk, de pályázhatnak a tanyai lakossággal kapcsolatban álló alkalmazotti vagy értelmiségi családok tehetséges gyermekei is. A felvételről körültekintő, társadalompolitikai szempontokra ügyelő mérlegelés alapján bizottság dönt majd.

— A megyei párt- és tanácsi vezetés politikai jelentőségű feladatnak tartja az új diákotthon indítását, ezért kívánja igénybe venni a politikai munka sajátos eszközeit a benépesítés során. A jelentkezések megfelelő előkészítése érdekében kísérőlevelekkel küldtük el a pályázati felhívást a városi-járási, községi pártbizottságok titkárainak, a tanácselnököknek, a KISZ-bizottságoknak, a népfrontbizottságok elnökeinek is. Az iskoláknak tehát, amelyek igazgatói megkapták a diákotthon benépesítésének alapelveit részletesen tartalmazó leveleket és a jelentkezési lapokat, a párt-, állami és tömegszervezetek is segítenek felelősségteljes munkájukban. A gyerekek március 20-ig jelentkezhetnek az igazgatóknál, április végéig a felvételekről is dönteni szeretnénk.

— *Milyen iskolákban tanulnak, hogyan élnek majd az új diákotthon lakói?*

— A jelentkezési lapon az az egyik legfontosabb kérdés, milyen kiemelkedő képességekkel rendelkezik a tanuló, milyen az érdeklődése. Nyilvánvaló, hogy csak ilyen ismeretek birtokában tudjuk a megfelelő szegedi iskolákban, tagozatos osztályokban elhelyezni őket. A József Attila Tudományegyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola gyakorló iskoláiba, valamint a Béke utcai, esetleg a testnevelés-tagozatos osztállyal rendelkező Madách utcai iskolába járnak majd a tanulók. A szegedi pedagógusokra roppant felelősségteljes, pedagógiailag is újszerű feladat hárul. Új tanítványaikkal ugyanis mindenképpen megkülönböztetett figyelemmel, differenciáltabban kell foglalkozniuk. Joggal reméljük, munkájukkal erősítik a város sokat emlegetett szellemi kisugárzó szerepét. Az illetékes megyei tanácsi szervek nemcsak az építéssel, a diákotthon korszerű berendezésével, hanem a 16 tagú nevelőtestület körültekintő megválasztásával is biztosítani kívánják a gyerekek beilleszkedésének és jó előmenetelének optimális feltételeit. Önmagában azonban mindez kevés lenne, az általános iskolai tanárok odaadó munkája nélkül aligha érnénk célt. A leendő növendékeket segíteni szeretnénk a nyári előkészítő tábor megszervezésével is. Úgy vélem, a diákotthoni nevelőmunkába bekapcsolódhatnak majd a szegedi felsőoktatási intézmények tanárjelöltjei is. Nemcsak az évi előkészítő táborokban vehetnének részt, hanem a szokásos vidéki tanítási gyakorlat idejének egy részét is itt tölthetnék el. Nem kell bizonygatni, hogy az új intézményhez kapcsolódó valamennyi nevelőnek, az irányítóknak és a diákotthon lakóinak közös, jól összehangolt, felelős munkája egész megyénk számára jelentős szellemi értéket teremt.

SULYOK ERZSÉBET

A ragaszkodás: ráfizetés

A városi tanács végrehajtó bizottságának egyik januári ülésén született meg a döntés a 7-es, dorozsmai villamos megszüntetéséről. Az előzetes gazdaságossági számítások, az utasszámlálási adatok, a villamos és a vele párhuzamosan közlekedő autóbusz menetidejének összehasonlítása, a dorozsmaiak utazási szokásainak módosulása alapján hozott határozat része annak a gyakorlati intézkedéssorozatnak, amelyet a városi tömegközlekedési koncepció fogalmazott meg elméletben. A kormány 1968-ban fogadta el a városi közlekedés átszervezésének alapelveit, többek között hangsúlyozva: az egyvágányú, kis kapacitású vagy ráfizetéssel fenntartható villamosokat autóbuszokkal kell felváltani, s egy útvonalon lehetőleg egyféle tömegközlekedési járművel kell a forgalmat lebonyolítani.

Utasszámlálás

A januári végrehajtó bizottsági döntést alapos vizsgálat előzte meg a 7-es villamos vonalán. A múlt év novemberében egy héten át, naponta számolták a villamoson utazókat, s az adatok meglepőek: Dorozsmára naponta — átlagosan — 473-an, vissza Szegedre 483-an utaztunk. (Tavasszal és nyáron általában még ennél is kevesebben.) Az utasok 16,6 százaléka jeggyel, 8 százaléka nyugdíjas, illetve tanulóbérlettel szállt fel a villamosra, a többiek kombináltvagy csak a villamosra érvényes bérlettel.

És érdemes még néhány jellemző statisztikai adatot említenünk: a kocsik helykihasználása 5, nem tévedés: ötszázalékos volt. A hetes villamos fenntartása naponta 6013 forintjába kerül a Szegedi Közlekedési Vállalatnak, évente tehát kétmillió forintot fizetnek rá erre a járatra, amelynek kocsijai 24 percenként követik egymást, messze alatta maradva a városi közlekedési normának. (Ráadásul az utazási idő körülbelü 50 százaléka várakozás a vasúti sorompó miatt!) Összehasonlításul: a villamossal párhuzamosan közlekedő 63-as, 75-ös és 75/Y jelzésű autóbuszok átlagos követési ideje csúcsidőben 8,5 perc, azon kívül 15 perc. A dorozsmaiak többsége eddig is buszon utazott, a három járat nyolc kocsija (melyek közül négy nagyteljesítményű, csuklós Ikarusz) naponta 1400 utas szállítására képes.

Kik villamosoznak?

Az 1951-ben megindult 7-es villamos megszüntetése minden bizonnyal erős érzelmi szálakat vág ketté. Elsősorban a csúcsidőn kívül utazó, idős emberek ragaszkodása érezhető, hiszen ők kényelmesen — a villamoson utazhattak. Az autóbusz kanyarog, hirtelen fékez, magas a lépcsője, nehezebben kapnak ülőhelyet a fáradékony emberek — érveik igazsága kétségtelen. (Azt ugyan ők is elismerik, hogy az autóbuszok gyorsabbak, s nem is drágábbak, hiszen a 7-es villamosról eddig is át kellett szállniuk a 3-asra, s két villamosjegyet használtak fel, ha a belvárosba igyekeztek.)

Azon a tanácskozáson, amelyre az elmúlt héten hívta meg a városi tanács vb építési és közlekedési osztálya a dorozsmai társadalmi szervek, az ottani üzemek, valamint a Volán és az SZKV képviselőit, szóba kerültek ezek a kényelmi és érzelmi szempontok is. De a beszélgetés végére mégiscsak kikristályosodott a dorozsmaiak többségének a megszüntetését elfogadó, s helyeslő véleménye. A napi hatezer forintos fenntartási költség — szembeállítva a 170 forintos — átlagos bevétellel — meggyőzte a tanácskozás résztvevőit: a 7-es villamos megtartása mellett nem szólnak hatásosan az utasok kisebbik részének érvei. Az utazási szokások változását, s a „buszpártiak" táborának növekedését bizonyítja az is, hogy míg 1970-ben 3 millió 927 ezren utaztak a dorozsmai villamossal, három év múlva már csak 677 ezren. (A kalauz nélküli kocsik 1974. óta járnak ezen a vonalon, azóta nincs pontos, csak becsült adat.)

Váltás: július 1-én

A dorozsmai villamos 1977. július 1-én reggel átadja helyét az autóbusznak —, s ez nem is képletesen értendő. A KPM ugyanis tervezi a Dorozsmai út korszerűsítését. Az utat kétszer két forgalmi sávosra építik majd át, s így a villamossínek helyét is a közúti járművek foglalják el. Az út szélesítése a másik oldal irányába nem lenne ésszerű: ott jó állapotú vízvezetéket kellene kibontani a földből.

Az átállás napjától a Volán figyelemmel kíséri majd a forgalmat, s ha szükséges őszre már sűríti a járatokat. Az előzetes számítások szerint a meglevő három autóbuszvonalon zsúfoltság nélkül járhatnak a meglevő buszok, legfeljebb a reggeli csúcsforgalomban kell nagyobb befogadóképességű kocsikat küldeni Dorozsmára. Jövőre a városi tanács megteremti az új lakótelep bekapcsolásának feltételeit is, a salakos útra aszfaltot terítenek, s így a buszok útvonalának módosításával teljesítik a lakótelepiek kérését.

A tanácskozáson elhangzott egy másik, ugyancsak jogos kérés: a belvárosból (színházból, moziból) hazafelé igyekvők érdekében jó lenne, ha az utolsó buszok indulási idejét a közművelődési intézmények zárórájához igazítanák. A július elsejei átállás zavartalan elfogadtatásához ennek a kérésnek a teljesítése is hozzátartozik.

P. K.

Kereskedők, vendéglátósok lesznek

Kérünk valamit a boltban, és nem azt kapjuk, amit szeretnénk. Érdeklődünk egy étel összetétele felől, mert nem akarunk zsákbamacskát rendelni az étteremben — és nem kapjuk meg a kellő felvilágosítást. Az eredmény: bosszankodunk, pedig sokszor nem a pult másik oldalán álló rosszindulatáról van szó, hanem egyszerűen a hozzáértés hiányáról. A kereskedelemben és a vendéglátóiparban ugyanis megyénkben is, városunkban is kevés még a tanult, jól felkészült szakember. Évek múlva — úgy tűnik — megszűnik ez a gond. Hódmezővásárhelyen, a Komócsin Zoltán vendéglátóipari szakközépiskola és kereskedelmi és vendéglátóipari szakmunkásképző iskolában négyszázan tanulnak. A szakközépiskolások az érettségi bizonyítvány mellé szakács-, cukrász-, felszolgáló-, vagy szállodai portás szakmát szereznek. A szakmunkások kereskedelmi eladóként, vendéglátósként dolgozhatnak. Az iskola kollégiumában 168-an laknak. A hallgatók fele leány. A képzést tanétterem, tankonyha és több előadóterem segíti. Az iskola aulájában tartják a kiállításokat és a nagyobb iskolai rendezvényeket.

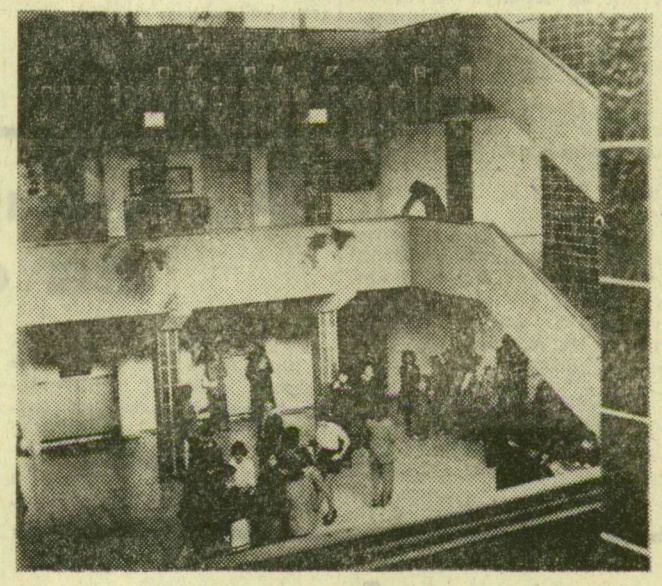

Az iskola aulája — szünetben

Somogyi Karolyne felvételei

Ételkészítési gyakorlat a teakonyhában